

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj: 12 Psp-144/19-16

Zapisnik

od 27. prosinca 2019. godine

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu

Prisutni od suda:
Carmen Topalušić
Predsjednik vijeća - sudac

Tužitelj: Noma'd j.d.o.o.

Vesna Rajnović
zapisničar

Tuženi: Mika Belušić i dr.

Zbog: smetanja posjeda

Predsjednik vijeća - sudac započinje glavnu raspravu u 9,00 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: zz tužitelja Anita Župan uz pun. Zoran Krajinović odv.

Za I.-tuženika: osobno uz zp. Maria Dominika Burića, odv. vježbenika kod odv. Svjetlane Klobučar

Za II.-tuženika: zp. Mario Dominika Burić, odv. vježbenik kod odv. Svjetlane Klobučar

Za III.-tuženicu: osobno uz zp. Maria Dominika Burića, odv. vježbenika kod odv. Svjetlane Klobučar

Utvrđuje se da je kao javnost prisutna Anamarija Udiljak, odvjetnička vježbenica u OD Krajinović i partneri.

Utvrđuje se da je pristupio svjedok Marko Črnelić koji se upućuje na hodnik do ponovnog poziva.

Utvrđuje se da nije pristupio svjedok Daniel Švajcer za kojeg dostava poziva nije uredna, vraćena s napomenom da naznačena ulica ne postoji na dostavnom području poštanskog ureda 10000 Zagreb.

Zp. tuženika navodi da II.-tuženik Darko Belušić nije pristupio na današnje ročište jer mu je jutros pozlilo pa je hospitaliziran, a inače boluje od karcinoma, o čemu se obvezuje dostaviti liječničku dokumentaciju. Predlaže da se ne saslušavaju stranke na današnjem ročištu već da se sve stranke saslušaju zajedno.

Pun. tužitelja navodi da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva. te prijedloga za određivanje privremene mjere.

Zp. tuženika navodi da tuženici ostaju kod odgovora na tužbu i dosadašnjih navoda.

Sud donosi

rješenje

Izvest će se dokaz saslušanjem svjedoka.

Svjedok Marko Črnelić, ime oca: Marijan, OIB: 11221597673, po zanimanju: informatičar, stanuje na adresi: Zagreb, Šestinski dol 8, mjesto rođenja: Zagreb, godina rođenja: 1986., srodstvo sa strankom: nesrodan, upozoren u smislu odredbi čl. 243. st. 2 i čl. 238. ZPP, navodi:

Ja sam 18. ili 19. rujna 2019. došao u poslovni prostor u Tkalčićevoj 70 zbog toga što su me pozvali uz tvrdnju da nemaju internetsku vezu. Ja radim u informatičkoj tvrtci koja se zove Proprint. Pozvala me je gospođa Anita. Kada sam došao u taj lokal ja sam utvrdio da kasa nema vezu s Internetom i kompletna instalacija internetska u tom lokalu dolazi s jednog centralnog mjesta koje se ne nalazi u tom lokalu. To je standardno postavljeno u bilo kakvom poslovnom prostoru. Koliko je meni poznato to centralno mjesto je u prostoru iznad lokala a u koji ja nisam imao pristup. Pitaoh sam gospođu Anitu da li ja mogu doći do tog prostora, a ona mi je odgovorila da oni nisu u mogućnosti doći do tog prostora jer je taj prostor u posjedu osobe koja im je iznajmila lokal a ne u njihovom posjedu.

Na poseban upit pun. tužitelja navodi ja sam tog 19.9. uspostavio internetsku vezu između kase i interneta korištenjem privatne opreme gospođe Anite. Tada je funkcionirao printer koji je bio u kuhinji a koji ispisuje narudžbe s kase, međutim 24. rujna me ponovno pozvala gospođa Anita i kazala da im ne radi taj pisaoč u kuhinji i onda sam ja ugradnjom dodatne opreme i izmiještanjem pisaoča na drugu lokaciju uspostavio vezu između pisaoča i kase. Printer nije radio zbog toga što bežični signal nije pokrivaoh zgradu, a taj bežični signal je dolazio od opreme gospođe Anite. Zbog pregrađnih zidova u zgradi nije bilo signala i zbog niz drugih faktora koji utječu na pokrivenost bežičnih signala.

Upućuje se pun. tužitelja da ne upada u riječ sucu za vrijeme postavljanja potpitanja svjedoku i diktata jer će u suprotnom biti novčano kažnjen.

Kada sam došao tog 19.9. kasa nije funkcionirala zbog toga što je isključen jedan dio opreme na centralnoj lokaciji dakle u prostoru iznad lokala. Kada mi se pokazuje zz tužitelja Anita Župan tada mogu kazati da je to ta gospođa Anita koju sam spominjao u svom iskazu. Kada sam ja došao u lokal 19.9. i 24.9. restoran koji je u tom lokalu je radio. Bilo je gostiju. Nisam zalazio u dio restorana u kojem su se posluživala jela. Bio sam u prednjem dijelu kod samog ulaza gdje se nalazila kasa. Tamo je bar i ulaz u restoran. Za šankom nisam vidio goste ali sam čuo da se u ovom restoranskom dijelu gdje se poslužuju jela. Šank je bio u potpunosti funkcionalan i u spremnosti za rad. U lokalu je bila gospođa Anita i njezin suprug Boris Mavra. Ja sam osposobio kasu i printer da bi mogli funkcionirati s dva dodatna uređaja kraj kase i kraj printera. Radilo se o bežičnim prijemnicima. Ja sam od informatičke opreme tada zatekao u lokalu kasu, dva printera, jedan kraj kase, a drugi u kuhinji, pojačalo za reprodukciju glazbe s pripadajućim zvučnicima. Od opreme koju sam ja ugradio bio je bežični ruter gospođe Anite i ova dva bežična prijemnika koja sam spomenuo. Kada sam ja radio na kasi onda sam vidio da se tamo nalazi svo poslovanje dakle cjelokupni programski paket kase koji se koristi za poslovanje. Ugostiteljska kasa predstavlja računalo s instaliranim programom za rad ugostiteljskih objekata. Program radi cjelokupno skladišno i materijalno financijsko poslovanje cjelokupnog objekta.

Na poseban upit zp. tuženika navodi društvo Proprint u kojemu sam ja zaposlen bavi se pružanjem informatičkih usluga. Ja ne znam da li je gospođa Anita kontaktirala bilo koga iz tog prostora gdje se nalazi centralna oprema jer to nisam vidio ali mi je ona rekla da nemaju tamo pristupa. Moguće je izdati račun i bez veze s internetom ali to je onda prekršaj budući da taj račun nije prošao proces fiskalizacije prema poreznoj upravi, a za što je rok 48 sati. Kada kasa radi onda se spaja internetskom vezom s poreznom upravom i od porezne uprave se dobivaju autorizacijski kodovi koje možemo vidjeti na svakom računuu. Na računima su dvije vrste kodova i ovaj kod koji je bitan poreznoj upravi se ne može dobiti bez internetske veze

kase s poreznom upravom. Ja nisam vidio gdje se točno nalazila centralna lokacija opreme informatičke, u samom lokalu to nije bilo. Narudžba je mogla u kuhinju doći i drugim putem a ne preko kase i printera u kuhinji. Nemam saznanja je li tužitelj obavijestio vlasnika poslovnog prostora o tom problemu. Ja sam primio telefonski poziv od gospođe Anite 27. ili 28. rujna 2019. da oni više ne mogu pristupiti lokalu. Ona je mene o tome obavijestila zato što se znamo duži niz godina. Vidio sam da lokal ne radi kada sam prolazio onuda, a prolazio sam budući da ja radim na terenu pa sam onuda prolazio. Ja nemam saznanja neposrednih o tome tko je tužitelju oduzeo posjed. Ruter koji sam spominjao nije bio fiksni već ruter koji funkcionira putem mobilne mreže nekog od teleoperatera. U par navrata sam vidio neko vozilo ispred lokala ali se sada ne sjećam koje. Ne mogu se sjetiti kako je to vozilo bilo parkirano. Uočio sam vozilo jer u tu ulicu mogu ući samo vozila s dozvolom.

Svjedok nema ništa za iskazati.

Daljnijih pitanja nema.

Svjedok ne traži trošak.

Sud donosi

rješenje

Izvest će se dokaz saslušanjem stranaka.

Zz tužitelja Anita Župan, ime oca: Šime, OIB: 41998741413, po zanimanju: ekonomski stručni radnik, kuhar, stanuje na adresi: Zadar, Put Kazića 3, mjesto rođenja: Benkovac, godina rođenja: 1971., navodi:

Ja sam 27.9.2019. primila službenu poruku od svoje čistačice koja čisti u lokalu gospođe Ljubice da se ne može ući u lokal jer je bijeli Golf blokirao ulaz. Živjela sam 100 metara od restorana i odmah sam došla i vidjela sam taj bijeli golf koji je bio parkiran na način da je bio naslonjen na vrata i bila je razbijena brava. Ja sam imala sklopljen ugovor s gospođom Vlastom Knezović i uredno sam joj platila cjelokupnu zakupninu, nekada sam znala zakasnuti alk zakupnina je bila plaćena. Kada sam vidjela automobil onda sam vidjela da su iz Kleti kod Mike koja se nalazi nasuprot tog prostora izašli Mika Belušić i Darko Belušić koji rade u toj Kleti. Automobil sam povezala s Mikom Belušićem jer on vozi bijeli Golf. Meni je 18.9.2019. Darko Belušić zaprijetio da će mi probiti vrata. Mika Belušić je sin od Darka Belušića. Gospođi Vlasti Belušić je Mika Belušić sin, a Darko Belušić suprug.

Utvrđuje se da se zz tužitelja rasplakala i da moli da izađe van.

Potom zz tužitelja ipak ostaje u sudnici te nastavlja iskazivati da su njeni odnosi s tuženicima bili poremećeni, da je ona ukazivala na neke nedostatke prostora za koje su joj oni tvrdili da ne postoje i sl.

Na poseban upit pun. tužitelja navodi ja sam sklopila ugovor o zakupu za dva poslovna prostora. U jednom je bio restoran, a u drugom smo držali piće, nešto što nam je bilo višak, više smo ga tretirali kao skladište, a i bio je jedan frižider s hranom. Mi smo taj prostor htjeli koristiti kao bar a nismo ga tako koristili jer je krov prokišnjavao i prostor nije bio funkcionalan. Mi smo i za taj prostor plaćali zakupninu i svađali smo se s Vlastom Knezović i Darkom Belušićem zbog prokišnjavanja krova tog prostora. Ja sam cijelo vrijeme ponašanje tuženika doživljavala da oni rade na tome da se mi iselimo iz prostora. U tom prostoru su meni ostale slike, stilske vitrine, stolovi, stolice, beštek za 120 osoba, porculanski tanjuri 150 do 250, kasa, pečati, poslovna dokumentacija, certifikati, ostalo je i hrane visoke kvalitete i vrijednosti budući da smo bili eko restoran. Po mojoj procijeni to je bilo jako vrijedno ali ne znam točno odrediti vrijednost. Ja nisam mogla ući na neka druga vrata od tog kafića jer su brave bile promijenjen i stavljeni lokoti. Kafić je imao jedna vrata, restoran ima druga vrata i na tim vratima su bili lokoti. Mi smo trebali taj vikend ugostiti nekih ukupno 80 ljudi, negdje

oko 40 Nizozemaca u subotu i nedjelju, 6 ljudi iz jedno odvjetničkog ureda i 30 Rusa na doručku. Atlas agencija je trebala biti cijeli 12. mjesec, dakle gosti preko te agencije. Na poziv je došla policija, uzeli su moje podatke i koliko se sjećam nakon toga su razgovarali sa Mikom i Darkom Belušićem. Policajci mi nisu ništa rekli u vezi zakupa. Policajci su me uputili da se radi o imovinsko pravnim odnosima koji se rješavaju na sudu, a to nakon što su razgovarali sa Mikom i Darkom Belušićem. Ja sam si dala truda i svaki dan sam išla gledati i vidjela sam da su tamo bili parkirani auto od Mike i Darka Belušića i zvala sam svaki dan. Digla sam i kaznenu prijavu i državno odvjetništvo ju je prihvatilo.

Na poseban upit zp. tuženika navodi ja sam vidjela da bijeli Golf vozi Mika Belušić, a nisam vidjela da bi itko drugi vozio taj Golf. Ja nisam kontaktirala sa Vlastom Knezović vezano za to da nemamo Internet jer su nam odnosi bili poremećeni. Kasnilo se s plaćanjem zakupnine za restoran, nekada 5 dana, nekada 10 dana, nekada mjesec ali se o tome obavještavalo Vlastu Knezović. Sa zakupninom za ovaj drugi prostor se nije kasnilo koliko se sjećam. Mi nismo tražili raskid ugovora za ovaj manji prostor koji smo koristili kao skladište jer nam nije bilo u interesu da ugovor raskinemo. Htjeli smo ga osposobiti ali nismo uspjeli. U toj kući u kojoj se nalazi restoran i ovaj drugi prostor koliko ja znam živi Mika Belušić, Vlasta Knezović i kćer Darka Belušića i Vlaste Knezović. Oni žive iznad restorana. Ne znam koliko je dugačko pročelje restorana. Jedan ulaz je kako sam već rekla od restorana, a drugi je od ovog drugog prostora. Postoji još jedan ulaz ali odatle se ulazi u stan tuženika i u stan koji smo mi imali u najmu od tuženika. Ta dva poslovna prostora povezana su međusobno vratima i može se ulaziti iz jednog poslovnog prostora u drugi. Ja nisam vidjela da netko mijenja brave ali su brave promijenjene.

Utvrđuje se da zz tužitelja svojevoljno napušta sudnicu.

Daljnjih pitanja nema.

I.-tuženik Mika Belušić, ime oca: Darko, OIB: 15025551067, po zanimanju: ugostitelj, stanuje na adresi: Zagreb, Tkalčičeva 70, mjesto rođenja: Zagreb, godina rođenja: 1998., navodi:

Ja stanujem u Tkalčičevoj 70, kat iznad restorana. Ovaj drugi poslovni prostor je predstavljao ranije slastičarnicu Ivica i Marica i iznad tog prostora je samo krov. Preko puta u Tkalčičevoj 59 imam svoj poslovni prostor kojega sam suvlasnik s Republikom Hrvatskom, kojoj plaćam zakupninu razmjerno suvlasničkom dijelu, te u tom prostoru imam restoran, zapravo ga ima moja firma Klet kod preše j.d.o.o. Bijeli Golf koji se spominjao a koji je bio parkiran ispred restorana taj dan za kojega tužitelj tvrdi da je smetan u posjedu je vlasništvo spomenute moje firme, ja sam ga kupio uglavnom zbog mog tate koji je u godinama jer je automatik i ja ga nisam parkirao ispred restorana. To jutro sam došao na posao, pio kavu i odjednom sam vidio rotirke preko puta, a kada sam pokušao naći ključeve da bih maknuo automobil onda ih nisam našao a moj otac je rekao da ne zna gdje je ključ. Radnike sam pitao ni oni nisu znali. Automobil sam maknuo dan ili dva kada sam otišao u knjigovodstveni servis i pokupio rezervni ključ. Zak. zastupnica tužitelja s nama nije htjela razgovarati ni o čemu. Meni nije bilo u interesu da oni pristanu raditi jer je moja majka svoje potraživanje prema njima prenijela na mene, te sam ja aktivirao bjanko zadužnicu. Ne znam jesu li brave promijenjene. U restoran su tri ulaza, jedan od tih ulaza je bio zablokiran, a dva su bila slobodna i ja ne vidim zašto ona nije ušla u restoran.

Na poseban upit pun. tužitelja navodi ja sam to jutro oko 9 sati išao svoj kafić. I nisam obraćao pažnju na pročelje restorana tako da nisam vidio Golf. Ne znam tko je sada u poslovnom prostoru. Ja ne izdajem niti sam ikada izdavao račune tužitelju za zakupninu. Koliko je meni poznato računi za zakupninu se ne izdaju.

Na poseban upit zp. tuženika navodi moja firma ima zaposleno četvero ljudi, time da sam ja peti i moji zaposlenici redovno koriste taj automobil. Ključevi mi najčešće stoje za

šankom. Mene zaposlenici niti ne pitaju a uzmu automobil da ga koriste. Imaju ga na raspolaganju za vrijeme radnog vremena za potrebe restorana. Nisam bio u predmetnom poslovnom prostoru nakon 27. rujna 2019. godine. Nemam saznanja o tome je li netko bio. Moj otac nije zaposlen u firmi. Vlasnici predmetne kuće u kojoj se nalazi restoran i naš stan su moja mama i moja teta po zemljišnim knjigama ali teta nije u posjedu već negdje 40 godina.

Daljnijh pitanja nema.

III.-tuženica Vlasta Knezović, ime oca: Miljenko, OIB: 23539725691, po zanimanju: profesor, stanuje na adresi: Zagreb, Tkalčićeva 70, mjesto rođenja: Zagreb, godina rođenja: 1964., navodi:

Ja sam vlasnica kuće u kojoj se nalazi predmetni poslovni prostor. Radi se o dva poslovna prostora koja su međusobno povezana vratima. Jedan je uređen kao restoran, a drugi je bio slastičarnica i bila je uređena. Mi nismo bili u poremećenim odnosima sa zz tužitelja. Ja sam prvo davala u zakup te prostore suprugu gospođe Anite Župan i on nije bio redovit u plaćanju ali sam im odučila pružiti drugu šansu jer su me zato molili jer su obećali da će dići kredit i da imaju ideja kako poslovati pa sam im dala drugu šansu ali oni su kasnili sa svakom zakupninom time da sam u 7. mjesecu dobila račun za plin koji je glasio na moje ime a kojega su oni potrošili u iznosu od 8.000,00 kuna, a prethodno mi je išla ovrha za struju koju oni nisu platili. U tom trenutku je bio plaćen najam 4.,5. i jednu trećinu 6. mjeseca. Ja sam zbog toga s njima raskinula ugovore o najmu, a kako oni nisu htjeli izaći iz poslovnog prostora obratila sam se javnoj bilježnici koja je ovjerila ugovor i potom sam predala dokument na sud.

Na poseban upit suca navodi ne znam tko je tužitelja smetao u posjedu. Ne znam jesu li brave promijenjene od ulaza u restoran, ja ih nisam mijenjala. Meni zz tužitelja nije ništa rekla i ja ne znam da li je mogla ulaziti u restoran. Ja, kada ona tvrdi da se to dogodilo, nisam ni bila u Zagrebu, bila sam na službenom putu.

Na poseban upit pun. tužitelja navodi ja vodim ovršni postupak protiv tužitelja radi predaje predmetnog poslovnog prostora u posjed. Meni tužitelj nije predao u posjed lokal. Na poseban upit pun. tužitelja očekujete li vi zakupninu za 10., 11. ili 12. mjesec odgovara ne znam. nakon raskida ugovora o zakupu ja nisam dobila nikakav dopis od firme tužiteljice. Po ugovoru o zakupu ja nisam bila dužna specijalno urediti nikakav prostor. ja ova zadnja dva mjeseca nisam išla provjeriti tko je u predmetnom poslovnom prostoru. Policajci su meni kazali da tužitelj tvrdi da mu je oduzet posjed a ja sam na to dogovorila da ja nisam i da ja o tome ništa ne znam.

Na poseban upit zp. tuženika navodi ja sam saznala za tvrdnje tužitelja o oduzetom posjedu na način da su me pozvali iz policijske stanice.

Daljnijh pitanja nema.

Pun. tužitelja navodi da tužitelj ustraje na izvođenju dokaza saslušanjem svjedoka Borisa Mavre i Daniela Švajcera.

Utvrđuje se da spisu prileži dopis PU Zagrebačke od 29.11.2019. koji se čita.

Pun. tužitelja navodi da predlaže da sud odluči o privremenoj mjeri budući da se iz dosadašnjeg tijeka postupka i današnjeg saslušanja razvidno da su tuženici smetali posjed, a istovremeno navodi da je kompletna poslovna dokumentacija tužitelja u tom prostoru kao i velika imovina koja neodržavanjem i po ovoj hladnoći se može uništiti.

Zp. tuženika navodi da se u cijelosti protive ovom prijedlogu tužitelja iz razloga što tužitelj nije dokazao svoje navode niti ih je učinio vjerojatnim te zato što nisu ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere.

Sud donosi